

ביצה לו

האם ניתן ללמוד כמות	מארבע וחמש קופות	ל-משילין פירות
אופציה 1	דאיכא בטול בית המדרש	אבל הכא דליכא בטול בית המדרש - לא
אופציה 2	משום שבת דחמירא ולא אתי לזלולי ביה	אבל יום טוב דקיל ואתי לזלולי ביה - כלל כלל לא
אופציה 3	דליכא הפסד ממון	אבל הכא דאיכא הפסד ממון - אפילו טובא נמי!

אבל לא את האוצר.

ואמר שמואל: מאי **אבל לא את האוצר** - אבל לא יגמור את האוצר כולו, דלמא אתי לאשוויי גומות.

האם ניתן ללמוד דין זה במשילין פירות גם?	מ-אבל לא את האוצר	להורדת פירות אם מגלה קרקעית הגג
אופציה 1	משום שבת דחמירא אסור	אבל יום טוב דקיל מותר
אופציה 2	דאיכא בטול בית המדרש ובכל זאת אסור	הכא דליכא בטול בית המדרש - ברור שיהיה אסור

והכא תנן **משילין פירות דרך ארוכה ביום טוב**,

צמצום משנתינו: ואמר רב נחמן: לא שנו אלא באותו הגג, אבל מגג לגג - לא. ותניא נמי הכי: **אין**

מטלטלין מגג לגג, אפילו כשגגותיהן שוין.

האם ניתן ללמוד דין זה לפניו בשבת?	ממשילין פירות מגג להורידם בארוכה של הגג השני	ל-פינוי פירות בשבת
אופציה 1	הכא הוא דאסור - משום יום טוב דקיל ואתי לזלולי ביה	אבל שבת דחמירא ולא אתי לזלולי בה - מותר
אופציה 2	מה הכא דאיכא הפסד פירות - אמרת לא	התם דליכא הפסד פירות - לא כל שכן

הכא תניא **לא ישלשלם בחבל בחלונות, ולא יורידם דרך סולמות** התם מאי?

האם ניתן ללמוד דין זה לפניו בשבת?	ממשילין פירות	ל-פינוי בשבת
אופציה 1	הכא ביום טוב הוא דאסור - דליכא בטול בית המדרש	אבל שבת דאיכא בטול בית המדרש - שפיר דמי
אופציה 2	מה הכא דאיכא הפסד פירות - אמרת לא	התם דליכא הפסד פירות - לא כל שכן

ומכסין את הפירות.

עולא	רבי יצחק	
ואפילו אוירא דלבני	פירות הראויין דאמר רבי יצחק: אין כלי ניטל אלא לדבר הניטל בשבת	באיזה מקרה תקף ההלכה הזאת
דחייה: הוא הדין דאפילו אוירא דלבני, ואידי דתנא רישא משילין פירות - תנא סיפא נמי מכסין את הפירות	חיזוק : תנן: מכסין את הפירות בכלים . פירות - אין, אוירא דלבני - לא!	חיזוק לדעת ר' יצחק ממשנתינו
דחייה: הכא במאי עסקינן - בטיבלא חיזוק לדחייה : הכי נמי מסתברא, דאי סלקא דעתך כדי יין וכדי שמן דהיתירא - הא תנא ליה רישא פירות! דחיית החיזוק : כדי יין וכדי שמן אצטריכא ליה, סלקא דעתך אמינא: להפסד מרובה - חששו, להפסד מועט - לא חששו, קא משמע לן.	חיזוק : תנן: וכן כדי יין וכן כדי שמן!	עוד חיזוק לדעת ר' יצחק ממשנתינו

מאתר הדרן והרבנית מישל כהן פרבר

• hadran.org.il •

<p><u>דחייה</u>: בדלף הראוי</p>	<p>תנן : נותנין כלי תחת הדלף בשבת!</p>	<p>חיזוק לדעת עולא ממשנתינו</p>
<p><u>דחייה</u>: דאייתור מבנינא, דחזי למזגא עלייהו</p>	<p>תא שמע: פורסינ מחצלת על גבי לבנים בשבת!</p>	<p>חיזוק לדעת עולא מברייתא</p>
<p><u>דחייה</u>: באבנים מקורזלות, דחזיין לבית הכסא</p>	<p>תא שמע: פורסינ מחצלת על גבי אבנים בשבת!</p>	<p>עוד חיזוק לדעת עולא מברייתא</p>
<p><u>דחייה</u>: התם נמי, דאיכא דבש קושי על הדחייה: אמר ליה רב עוקבא ממישן לרב אשי: התינח בימות החמה דאיכא דבש, בימות הגשמים מאי איכא למימר?</p> <p><u>תירוץ 1</u>: לא נצרכא אלא לאותן שתי חלות קושי על התירוץ: אותן שתי חלות מוקצות הן!</p> <p><u>תירוץ</u>: הכא במאי עסקינן - שחשב עליהם קושי: אבל לא חשב עליהם מאי - אסור, אדתיני ובלבד שלא יתכוין לצוד - לפלוג ולתני בדידה: במה דברים אמורים - שחשב עליהן, אבל לא חשב עליהן - אסור! <u>תירוץ</u>: הכי קאמר: אף על פי שחשב עליהן, ובלבד שלא יתכוין לצוד.</p> <p><u>קושי</u>: במאי אוקימתא - כרבי יהודה דאית ליה מוקצה, אימא סיפא: ובלבד שלא יתכוין לצוד, אתאן לרבי שמעון, דאמר: דבר שאין מתכוין מותר! ותסברא דרבי שמעון? והא אביי ורבא דאמרי תרוייהו: מודה רבי שמעון בפסיק רישיה ולא ימות! <u>תירוץ</u>: לעולם כולה רבי יהודה היא, והכא במאי עסקינן - דאית ביה כוי. ולא תימא לרבי יהודה ובלבד שלא יתכוין לצוד אלא אימא: ובלבד שלא יעשנה מצודה קושי: פשיטא!</p> <p><u>תירוץ</u>: מהו דתימא: במינו נצוד - אסור, שלא במינו נצוד - מותר, קא משמע לן</p> <p><u>תירוץ אחר על הקושי הראשון</u>: רב אשי אמר: מי קתני בימות החמה ובימות הגשמים? בחמה מפני החמה, ובגשמים מפני הגשמים קתני. ביומי ניסן וביומי תשרי, דאיכא חמה ואיכא גשמים ואיכא דבש</p>	<p>תא שמע: פורסינ מחצלת על גבי כורת דבורים בשבת, בחמה - מפני החמה, ובגשמים - מפני הגשמים, ובלבד שלא יתכוין לצוד!</p>	<p>עוד חיזוק לדעת עולא מברייתא</p>

